

З нагоди ювілейних дат мужилівської парафії

У барвистому калейдоскопі різдвяних подій є такі, що вирізняються з-поміж інших. Беручи у них участь чи спостерігаючи як глядач, розумієш винятковість, оригінальність самого дійства і «обраність» своєї присутності на ньому. А тому і пам'ять берегтиме їх з особливою теплотою, і світла згадка не раз поверне тебе у той день і зігріє душу. Та перед тим як продовжити далі, зауважу: що головне, найцінніше у будь-якій події – це люди, які її творять.

Чи багатьом доводилося слухати вертепи у читальних залах університетських бібліотек? А коли та книгозбірня найстаріша в Україні й у своїй історії має понад 400 літ? І хоча її головному корпусу лише трішки більше століття, та його інтер'єри, і зокрема велика читацька зала зі скляним дахом, ваблять зір, дивують і вражають не менше. Адже прикрашені розписами видатних митців – за проектом Юліана Макаревича, їх виконали проф. Т. Рибковський та молодий український художник Юліан Буцманюк – стилізованими орнаментами, символічними зображеннями та латинськими і грецькими сентенціями, що нагадують про античні витоки класичного університету, пояснюють його структуру та провіщають вічне буття.

Саме тут – у читацькій залі Наукової бібліотеки Львівського національного університету ім. Івана Франка, що на вул. Драгоманова, 5, - зазвучали дзвінки різдвяні вітання двох вертепів Свято-Михайлівської парафії с. Мужилівич. Народний вертеп під керівництвом Василя та Люби Зозуль та церковно-парафіяльний вертеп (керівник прот. Михайло Цебенко).

Перед поважною аудиторією: а це працівники та читачі бібліотеки, викладачі

Франкового Університету, співробітники Львівського історичного музею, а також гості з с. Мужилівичі - виступив і сам о. Михайло Цебенко – настоятель мужилівської парафії із доповіддю «Різдвяні виклики українського сьогодення», в якій зосередився на християнських вітаннях в різдвяно-божоявленський період та дискурсі «вертеп - не хеловін».

Захід, який мужилівчани представили у головній університетській бібліотеці княжого міста, мав назву «Вифлеємський поклик у вимірі сучасності» і спонукав до роздумів: наскільки ми відчуваємо зв'язок із Вифлеємським Явленням Бога, а наскільки у сьогоденні віддалились?

-Маємо дві okazji, чому ми ініціювали такий захід, - розповідає Андрій Цебенко. - Цьогоріч наша Свято-Михайлівська парафія с. Мужилівичі відзначає 440 р. від першої письмової згадки про православного священика в селі. Очевидно, що тут був священик і навіть ще раніше. Тож можна говорити, що мужилівська парафія майже півтисячі літ з Христом. Це перша причина. Є і друга: у лютому святкує свій 60-літній ювілей нинішній настоятель протоієрей Михайло Цебенко, який 32 роки провадить мужилівську парафію, - мій батько. За світською освітою о. Михайло історик, кандидат богословських наук. Обмірковуючи, як відзначити ці ювілейні дати, ми запланували протягом року ряд культурно-просвітницьких заходів, які, власне, і розпочали таким різдвяним завітанням до бібліотеки Університету, в якому на історичному факультеті навчався мій батько о. Михайло . За релігійні переконання він, відмінник у навчанні, був відрахований з університету і зміг повернутися до студій лише зі здобуттям Україною незалежності.

Випускником цього ж, історичного, факультету є і нинішній директор Наукової бібліотеки ЛНУ ім. І. Франка Василь Кметь, кандидат історичних наук, доцент кафедри давньої історії України та архівознавства, інтелектуал, патріот, генератор сучасних ідей та просвітницьких і благодійних проєктів. Василь Кметь є добрим приятелем о. Михайла, а відлік своїй дружбі та співпраці вони ведуть з 1997 р., коли в один день отримали диплом.

Випускником історичного факультету Франкового університету є і Андрій Цебенко, канд. істор. наук, д-р теології (ThDr), старший науковий співробітник Львівського історичного музею, доцент кафедри новітньої історії України ім. М. Грушевського ЛНУ ім. І. Франка.

Своєю присутністю ваги цьому заходу додав Високопреосвященніший архієпископ Дрогобицький і Самбірський Яків (Макарчук), котрий, дякуючи мужиловчанам за гарне вертепне дійство, зазначив: вічним, надійним, міцним і непорушним фундаментом для будь-якої держави є чотири фактори – це віра в Бога, національність, мова, культура, традиції і звичаї. Владика Яків дав високу оцінку о. Михайлові Цебенку як настоятелю парафії, богослову, організатору та подякував батькові й синові Цебенкам і всім учасникам мужиловицьких вертепів за це гарне різдвяне дійство.

І ще одне цікаве знайомство відбулося того дня – з українським та грузинським військовим, очільником Легіону Патріотів «Галичина», координатором благодійного проекту «Знання. Мир. Любов» Нодаром Каралашвілі, котрий звернувся до присутніх із привітальним словом, відзначивши гарну ініціативу збереження рідних традицій та виховання дітей у любові до різної землі, мови і культури. У назві благодійного проекту, який виконується спільно з Науковою бібліотекою і покликаний об'єднати дітей з усієї лінії фронту, закладено саме цей принцип, наголосив Нодар Каралашвілі, адже в країні, де освічена нація, пануватимуть мир і порозуміння. Н. Каралашвілі вручив архієпископу Якову подяку за співпрацю та допомогу в організації літніх таборів для дітей із зони АТО.

Програма святкових відвідин закінчилася чаюванням і спілкуванням у кабінеті директора Наукової бібліотеки п. Василя Кметя, де панує неймовірна атмосфера, яка додавала і до чаю, і до розмови присмак тисячолітньої історії, що її так дбайливо оберігають і так старанно прагнуть донести своїм читачам працівники цієї унікальної книгозбірні.

□ **Олена Бутко**

{joomplucat:385 limit=4}